

aktiv deltagelse i parti- eller organisationsarbejde, der tilsigter på utilbørlig måde at samarbejde med den fjendtlige krigs- eller besættelsesmagt. Flertallet kan være enig med folketingsudvalget, når dette i betænkningen anser regeringsforslaget for for vidtgående og afgrænsningen for usikker. Hvis man derimod indskrænkede bestemmelsen til at omfatte deltagelse i *ledelsen*, direkte eller indirekte, af det omtalte samarbejde med den fjendtlige krigs- eller besættelsesmagt, synes et således affattet stk. 2, nr. 5, i høj grad påkrævet.

Det gælder endvidere § 129 a. Flertallet finder det uheldigt, at det efter den af folketinget gennemførte ændring vil være straffrit bevidst usandfærdigt offentligt at tillægge regeringen eller nogen anden offentlig myndighed en handling, som den ikke har foretaget, såfremt den pågældende udtalelse blot ikke skønnes at kunne skade landets interesser *i forhold til udlandet*. Flertallet ville have fundet det meget ønskeligt, om man, hvis man absolut ikke ville acceptere justitsministerens affattelse, i hvert fald havde affattet den pågældende paragrafs stk. 2 i overensstemmelse med Den danske Presses Fællesrepræsentations eget forslag, der havde følgende ordlyd:

„På samme måde straffes den, der undergraver tilliden til folkestyret eller skader landets interesser i forhold til udlandet ved bevidst usandfærdigt offentligt at tillægge regeringen eller nogen anden offentlig myndighed en handling, som den ikke har foretaget.“

Landstingsudvalgets fornævnte flertal deler ganske de i folketingsudvalgets betænkning anførte betænkkeligheder ved forslagets konfiskationsbestemmelser (§ 118 b). Flertallet finder det uheldigt, at man således fastholder den ved straffelovstillægget indførte konfiskationsregel, og er enig med det juridiske udvalg (jfr. dets betænkning pag. 21) i, at en sådan bestemmelse er irrationel, bl. a. fordi en sådan konfiskation kan rammes ulige for samme handlinger, hvortil kommer, at den efter flertallets mening endvidere kan virke som en irrationel tillægsstraf til den iøvrigt forskyldte straf

overfor personer, der tilfældigvis er fornuende. Flertallet finder derfor, at det er et spørgsmål, som i høj grad trænger til nærmere principiel undersøgelse.

Endelig ville flertallet have fundet det rimeligt, om man i § 110 efter ordet „dokument“ havde indsat ordet: „kopier“, hvorved det udtrykkeligt blev slået fast, at paragraffens bestemmelser også omfatter sådanne — jfr. f. eks. det tilfælde, at en person ved en tilfældig lejlighed tager en kopi af et dokument.

Når flertallet, skønt det finder, at de nævnte ændringer ville betyde en værdifuld og påtrængt udbygning af loven og ville tjene til opnåelse af lovens formål i højere grad, end tilfældet er nu, alligevel har afstået fra at fastholde de af flertallet herom udarbejdede ændringsforslag, skyldes det, at forslaget med disse ændringer ikke kan påregnes at blive gennemført i denne samling, idet man ikke har kunnet forvente, at folketinget uden fornyet udvalgsbehandling af forslaget ville kunne tiltræde disse ændringer. Da flertallet imidlertid mener, at en udskydelse af forslagets vedtagelse til næste samling, efter at forslaget i en årrække har været til behandling både i udvalg udenfor rigsdagen og i rigsdagen, vil være uheldig, har flertallet samtidig med, at man har ønsket at pege på de mangler, forslaget efter flertallets mening således lider af, villet vise resignation ved at tiltræde forslaget i folketingets affattelse samtidig med, at man ved at fremhæve de pågældende mangler mener at have åbnet mulighed for, at disse kan blive gjort til genstand for fornyet behandling i den permanente straffelovskommission.

Udover disse bemærkninger ønsker flertallet med justitsministerens tiltrædelse at gøre yderligere enkelte bemærkninger til tydeliggørelse af forslaget.

Justitsministeren er enig med flertallet i, at ordene „mere omfattende“ i § 98, stk. 2, omfatter såvel sabotage som produktions- og trafikstandsning.

Justitsministeren er ligeledes enig med flertallet i, at de i § 98, stk. 2, nævnte